

Què fer a Masquefa

1 – Ca l'Escala (Beguda Alta)

La Beguda Alta, carrer Major, 47-49

A la part que pertany a Masquefa, al carrer Major, hi ha aquest habitatge entre mitgeres, construït l'any 1909. Consta de planta baixa i dos pisos, amb balcó corregut el primer i balcons individuals el segon. Ornamenten les obertures unes motlures corbades que coronen les obertures. Sota la cornisa hi ha una imposta de rajoles ceràmiques. Cal destacar també el capcer, amb un òcul amb relleus esculpits, cegat en sobrealtar-se la casa.

2 – Can Perellada

Urbanització Can Parellada

És un conjunt de gran envergadura format per un cos central més antic ampliat posteriorment amb dos cossos laterals i altres a la part del darrera. Durant els anys vint del segle passat, quan n'era l'amo Josep Maria Valls Massana, es van efectuar les reformes que li han donat el seu actual aspecte. Hi van treballar arquitectes de renom, com F. de Paula Nebot (1924) o Cèsar Martinell (1929) que va projectar el celler. Durant molt anys ha estat dedicada a la hostaleria.

3 – CRARC-COMAM.

C. Santa Clara, s/n

Centre de Recuperació d'Amfibis i Rèptils.

Centre de Recuperació d'Amfibis i Rèptils de Catalunya gestionat per CRARC, S.C.P. Es tracta d'un centre de recuperació i reproducció de la fauna autòctona, únic a Catalunya i a Espanya i un dels pocs que hi ha a Europa.

En la visita a les instal·lacions del Centre copsaran la problemàtica generada pel comerç legal o il·legal d'animals salvatges, és important que els nens i nenes rebin elements de judici que els permetin orientar-los a una consciència de respecte i protecció de la fauna.

4 i 5 - Altres cases

Cal Castanyer (C/ Sarralet, 75), Casa del carrer Sarralet, 24

4 - Sarralet, 24

5 - Cal Castanyer

6 – Fàbrica Rogelio Rojo.

Carrer Santa Clara

El 10 d'Abril de 1922 va a funcionar la fàbrica amb el nom de "Viuda e hijos de Rogelio Rojo" i a partir de 1925 simplement com "Hijos de Rogelio Rojo".

La fàbrica es dedicava a fornitures metàl·liques i tota mena de complements per a roba, especialment sivelles, botons, agulles de cap... Durant la guerra civil va ser col·lectivitzada i s'hi van construir projectils. A la postguerra, la manca de matèries primes va obligar a reciclar bidons vells per aprofitar la seva llauna.

Més tard, durant la dècada dels 50, va aprofitar fins i tot les deixalles de les empreses automobilístiques. Va finalitzar les seves activitats l'any 2000.

Actualment, el conjunt d'edificis, tots ells de maó vist, és propietat municipal i està dedicat a equipaments culturals.

7 – Gegants de Masquefa

8 – Església Parroquial de Sant Pere

C. Sant Pere, 9

Actual Les obres de la seva construcció es portaren a terme d'una manera ininterrompuda entre 1922 i 1925, tot i que sembla que les obres s'havien iniciat ja vers l'any 1899. Va substituir la capella del Roser que havia servit com a parroquial des del 1879. És d'estil neogòtic, d'una sola nau culminada per un absis semicircular i quatre capelles laterals a cada banda. A cada capella hi ha tres finestres d'arcs ogivals amb vitralls La façana és molt sòbria, amb la portalada d'accés amb arc apuntat flanquejada per arcs cecs i tres finestres per banda en un nivell superior. El campanar és de planta quadrangular i està construït a la part superior amb maó vist, i està rematat per una estructura de ferro forjat. La decoració interior més significativa és el retaule major, una obra contemporània del segle XX. També a l'interior es conserven dues piques baptismals recuperades de l'església de Sant Pere i la Santa Creu; una primera més senzilla possiblement romànica i una segona datada l'any 1562 i que conserva el relleu de l'escut de Barcelona. Cal recordar que a partir d'un document signat per la reina lloctinent Maria, esposa d'Alfons el Magnànim amb data de 2 de gener de 1449, Masquefa va deixar de pertànyer del monestir de Sant Cugat del Vallès, passant a la jurisdicció reial, essent considerada com a carrer de Barcelona, motiu que justifica possiblement l'escut esmentat a la pica baptismal.

9 a 13 - Carrer Major

C.

Trobem diversos edificis significatius com la capella del Roser (construïda al segle XVIII, va ser utilitzada fins a l'any 1920, reformada parcialment després de la guerra civil, i actualment quasi en desús.), cal Ros del Maiol (XIX), ca l'Escala (1909) destacada per la decoració de les obertures i la culminació superior de la façana, cal Laiano (1932) amb una tribuna al primer pis, l'Ajuntament, d'estil neoclàssic.

9 - Ca l'Escala

10 - Cal Ros del Maiol

11-Església del Roser

12 -Cal Laiano

13 - Ajuntament

14 – Parc de la Font del Roure

Carrer de la Font del Roure

Zona verda recuperada on hi trobem la Font i un vell roure al seu costat.

15 – Església de Sant Pere i la Santa Creu

Església romànica construïda entre els segles XII i XIII, és un clar exemple de la transició del romànic al gòtic, coneguda popularment com a Cementiri Vell, constitueix un punt de referència històric i popular, a més de ser el primer edifici documentat de la història de Masquefa. Situada al lloc conegut com Cementiri Vell, va ser l'església parroquial fins el 1879. És un edifici que apareix a la documentació des de l'any 963, tot i que l'actual església es va construir entre els segles XII i XIII.

És una església d'una sola nau, amb la porta d'accés orientada a migdia, lloc on hi havia el cementiri, coberta amb volta apuntada, i absis semicircular. Més tard se li van afegir una capella al nord, un altre cos i un campanar de torre de planta quadrangular al sud. L'any 1598 es va concedir permís per construir a l'edifici la capella de Sant Sebastià i el 1664 la del Roser. Exteriorment destaca una rosassa d'estil gòtic a la façana de ponent.

A l'interior de l'església s'hi trobava la Mare de Déu de Masquefa, una talla romànica que va presidir l'altar de l'antiga església de Sant Pere, durant gairebé vuit segles. Aquesta talla romànica que representa la Mare de Déu amb corona seient amb l'Infant assegut, és de fusta policromada. També hi havia un retaule dedicat a Sant Pere, construït el 1475. Actualment encara se'n conserven el dos carrers laterals amb tres escenes cadascun representant diverses escenes de la vida de Sant Pere i la pradel·la amb un total de quatre representacions de sants. Tant la imatge com el retaule es conserven al Museu Diocesà de Barcelona des de 1916.

16 – Can Bonastre

Carretera de Masquefa a Piera

La masia de Can Bonastre de Santa Magdalena és esmentada per primer cop l'any 1548 en un testament atorgat per Joana Bonastre. La casa va ser refeta i ampliada durant el segle XIX i de nou modificada en la darrera restauració (2004), que l'ha convertit en un modern i luxós complex vinícola i turístic. Compta amb un magnífic celler on s'elaboren vins de gran qualitat i alhora funciona com hotel dedicat al turisme enològic.

[http://www.masquefa.cat/;](http://www.masquefa.cat/)
[https://ca.wikipedia.org/;](https://ca.wikipedia.org/)

[https://www.festacatalunya.cat/;](https://www.festacatalunya.cat/)

[http://www.poblesdecatalunya.cat/;](http://www.poblesdecatalunya.cat/)

[http://encos.cat/;](http://encos.cat/)

Enllaç mapa punts d'interès:

<https://drive.google.com/open?id=1bidIF1qWEr2K05u0bWdrPSiD95g&usp=sharing>

